

ת"ד 525/09/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד עודה קרק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 525-09-16 מדינת ישראל נ' קרק

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשמים:
מוחמד עודה קרק
ע"י ב"כ עו"ד אשרף מחרום

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

הנאשם עמד לדיון על עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה כשברמזור אור אדום וכאשר תוקף רישיון הרכב פקע מעל 6 חודשים. לבקשת סנגורו של הנאשם נקבע הדיון בתיק ליום 27.9.17. משלא התייצבו הנאשם וב"כ במועד הנ"ל - נשפט הנאשם בהיעדרו.

ב"כ הנאשם אינו חולק על כך שמועד הדיון היה ידוע לו. לטענתו בשל הזזה ביומנו שמקורה "בתקלה טכנית" סבר הסנגור, בטעות, כי הדיון בתיק קבוע ליום 27.10.17. לדבריו, אילו היה ידוע על הדיון היה מתייצב לדיון וכופר בעובדות כתב האישום. נטען כי אי ביטול פסק הדין יגרום לנאשם עיוות דין חמור. לבקשה צורפו תצהירי הנאשם וב"כ. בתצהיר הנאשם צוין כי "יש בידי להוכיח לבית המשפט הנכבד את חפותי וכי אני זכאי על פי דין" (סע' 7 לתצהיר הנאשם).

התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה, הטענה לפיה הדיון "הוזז" בטעות ליום 27.10.17 תמוהה שכן במועד זה (יום שישי) בימ"ש אינו שומע דיונים.

דיון והכרעה

שני טעמים עשויים להצדיק ביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון. הראשון, הוצג הסבר סביר לאי התייצבות הנאשם לדיון. השני, הונחה תשתית לחשש כי אי ביטול פסק הדין יגרום לנאשם עיוות דין.

ההלכה שנקבע לעניין הטעם הראשון היא כי "שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין [...] דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו [רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, 804-803 (2003); הדגשה אינה במקור]. לעניין הטעם השני נקבע, באותו פסק דין, כי "במסגרת בקשה לביטול פסק-הדין על הנאשם לפרוס בכתב את מכלול הטענות התומכות בבקשתו. הדבר דומה, בשינויים המחויבים, לדרך שבה נדונה בקשה לרשות ערעור המוגשת לבית-המשפט העליון בענייני תעבורה [...] גם במקרה זה אין בידי המבקש זכות קנויה להליך נוסף בעניינו במסגרת ערעור שני. עליו לשכנע את בית-המשפט, במסגרת הבקשה בכתב, כי יש בידו נימוקים טובים המזכים אותו לכך". וכן נפסק כי "משנמנע המבקש מלפרט את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט." [רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל (8.6.15)].

יישום ההלכות בענייננו מקשה להיעתר לבקשה.

טעות משרדית של עורך דין המייצג את הנאשם אינה מצדיקה אי התייצבות לדין. כך בכלל ובפרט משעה שהמועד אליו טוען הסנגור כי סבר שהדין נדחה הוא יום שישי בו בית המשפט אינו נוהג לקיים דיונים (!!). משכך, ספק אם סברתו הנטענת של הסנגור יכולה לעמוד במבחן הביקורת.

לעניין החשש מעיוות דין, הנאשם וב"כ הפריחו טענות כלליות בדבר חשש מעיוות דין או בדבר סיכוי טוב לזיכוי בדין. טענות כלליות אלה אינן תחליף להנחת תשתית קונקרטיה העשויה להביא למסקנה כי דחיית הבקשה תגרום עוול לנאשם. תשתית כזו לא הונחה לפניי במקרה זה.

לאור האמור נראה כי לא תהיה זו טעות לדחות את הבקשה. עם זאת, לפני משורת הדין ועל מנת שהנאשם יזכה לקבל את יומו בבית המשפט יבוטל פסק הדין בכפוף לכך שהנאשם ישלם הוצאות בסך ₪ 750 לטובת אוצר המדינה עד 15.11.17. בכפוף לתשלום ההוצאות יבוטל פסק הדין ויקבע מועד למענה נוסף לכתב האישום.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.